

Ш1572-21(15-6) 1/4

891.77

84753

XVIII; XIX

дописати Р

Львівська обласна бібліотека ім. УРСР

„По-свій!“

I

Модест Аркадієвич хутко ввійшов у вітальню. По тому, як він клопотливо та занадто ввічливо привітався з Валею, Савчуком і Водосвятським, як неуважно одповів останньому й особливо по пошарпуванню лівої щоки та ока, Олеся зразу побачила, що брат чимсь схвилюваний. Пошарпування ока робило завжди таке вражіння, немов Модест Аркадієвич підморгнув і хитро закликав на якусь таємницю. Це ще більш нервувало його, бо давало кожному можливість бачити його настрої. Олеся, знаючи це, в таких випадках робила вигляд веселий, неуважний. Часом те сердило брата, часом зворушувало його.

— А ми, Модю, тут про твої розкопки на Херсонщині балакали!—живо й м'яко сказала вона, змітаючи з його плеча порохинку.

Про розкопки балакали, власне, з півгодини тому, але це була тема, якою дуже цікавився тепер Модест Аркадієвич. Він недавно, в літі, робив розкопки могил і знайшов деякі цікаві річі, що підтвержували його думки про побутові риси у скифів.

Але Модест Аркадієвич шарпнув щокою, кисло буркнув «умгу!» і хмуρο сказав:

— Можна тебе, Олеся, на пару хвилин?

ЛНБ України
ім. В. Стефаника
5331076

Львівська обласна наукова бібліотека ім. УРСР
895